

Задоволено Муза мені
посміхнеться, Що набралась я трохи
у неї науки.
Я не знаю й сама, звідки все те береться,
Та писати вірші - то для мене не мука!..

Ну а потім я вас пригощатиму знову,
Щоб і ви, на хвилинку, залишивши справи,
Смакували-читали вірша вже нового,
З запашним ароматом чорної кави!

Маленькі яблучка і тихо гомонять
Про нічну бурю, зливу і негоду,
Що вбереглись, пережили пригоду.
Тепер їх діло - далі наливатись
І жартам шпака мовчки посміхатись...
Чого - не знаю, та моїй душі
Так хороше, коли ідуть дощі!

02.04.2018 р.

Оріль

Розлилась по луках річка,
Набиралась сил, росла,
Влітку - скромна, невеличка,
Води до Дніпра несла.
Відчувала свою силу -
З небом, з вітром заgravала
І прозорою водою
Плавні вдосталь напувала.
Не щороку бачать верби
Свій гнучкий, красивий стан
У орільських водах щедрих
Через вранішній туман.
Навіть подруги-маслини,
Що в степу вночі стояли,
Вже бродили по коліна,
Й перелякано мовчали...
На красу таку дивитись
Довго буду, досхочу:
«Біля тебе народитись
Пощастило» - шепочу...

16.04.2018 р.

Розчинився ранок вранішнім туманом

Розчинився ранок вранішнім туманом
Може, повернув хтось зимоньку обманом?
Може, заблукала, назад завернула,
Й білим покривалом землю огорнула?
Придивилась пильно, вийшовши на ранок -
Народило сонечко чистий, дзвінкий ранок,
Розігнали промені залишки туману -
Ні, не було зимоньки, не було обману!
То у білих сукнях у садочок вийшли,
Сонцю усміхались наречені-вишні !

20.04.2018 р.

Опадає цвіт черешні

Опадає цвіт черешні,
Осипається, як сніг.
Їй, вчорашній нареченій,
Плакати б за ним не слід.
А вона красу втрачає
Кожну весну, кожен рік,
Не одна черешня знає,
Що малий дівоцтва вік...
Ой, не плач, моя черешне,
Не питай мене, чому
Час так швидко, вже не першу,
Забира твою весну...
Прийде ще, черешне, літо -
Тепле, лагідне, п'янке,
Будеш ще життю радіти,
Долі дякувать за те!

А вже згодом, подивіться! Вся в намисто
увібралась, То черешня-молодиця Ягідками
заквітчалась!

08.01.2019р.

